Karikatür

**UTANMAZ KENDİ NEFSİNDEN,
NE AR EYLER MELÂMETTEN!..**

— İyi ki bu paravana var, hazırlandığımı kimse görmüyor!..

Akıl Hocası

Mersinde N. H., Bursada M. B., İzmirde İ. H., Erzurumda N. V. ve ilâh... :

"Bir kız seviyorum, o da beni seviyor... Fakat ne ben ona sevgimi anlatabiliyorum, ne de o bana... Kalplerimizi birbirine açmak için ne yapmalıyız?„

CEVAP :

İfadenize bakılırsa, zaten kalpleriniz birbirine açılmış... Şimdi nöbet, aklınızı başınıza alıp, ağzınızı açmakta... Vakı; ağzınızın da açık olduğu görülüyor amma bu açıklık, zannıma kalırsa, biraz kaçıklıktan ileri gelmiyor: Sevgilinizin karşısında yalnız ağzınızı açmakla kanaat ederek meramınızı bana anlatacağınıza, ona anlatıp ağzınızı ister lodosa, ister poyraza açmanız daha münasiptir.

★

İstanbulda Z. K. :

"Son maaş zamlarından baremde derecesi yüksek olanlara büyük ikramiye, düşük olanlara amorti isabet etti...„

CEVAP :

Bilet parası vermediniz ya... Talihinize şükredin!

★

Ankarada K. K. :

"Bazı memleketlerde filimcilik neden ileri gidiyor da bazı memleketlerde geri kalıyor?„

CEVAP :

Sebebi gayet basit... Bazı memleketlerde hem masrafı, hem kârı hesaba katarak filim yapıyorlar; bazı memleketlerde ise yalnız kârı hesaba katarak filim yapıyorlar da ondan!

★

Bursada D. Ş. :

"Bizde en muvaffak olan sanatkâr acaba hangisidir?„

CEVAP :

Mesleğinde sebat ettiği halde henüz hastahaneye, yahut mezara düşmeyen bütün sanatkârların hepsi de hayret ve takdire şayandır.

★

Yenikapıda T. S. :

"Zeytinyağını iktisadî bir şekilde kullanabilmek için ne gibi bir çare tavsiye edersiniz?„

CEVAP :

Sabahtan sabaha gargara edersiniz!

★

Eyüpte H. D. :

"Üst katımızda kiracı bulunan karı koca, sabah akşam kavga ediyorlar... Onların gürültülerinden, karımla ben, iki çift lâkırdı edemiyoruz... Onların aralarını mı bulsak, yoksa onlarla aramızı bozsak mı, ne dersiniz?„

CEVAP :

Bence, ne ona, ne buna teşebbüs etmeniz muvafık değildir... Zira, onların katında gürültü kesilince, sizin katınızda kıyamet kopması ihtimali çoğalır... Siz, yalnız onların kavgalarından ibret almakla, kanaat ediniz!

★

Bakırköyünde C. T. :

"Yılbaşının birinci ikramiyesi bana vurdu...„

CEVAP :

Bu müjdeyi Bakırköyünden başka hangi semtten vermiş olsaydınız inanırdık!

Akıl Hocası

MOSKOVA DÖNÜŞÜ...

İngiliz — Böyle gidersek menzili maksudumuza çabucak ulaşacağız!..

Ankaraya Mektup

ALTIN YUMURTALI TAVUK :

Şehirlerin nüfusu çoğaldı. Bu arada İstanbul ise mahşerallah!

Oteller, barlar, gazinolar, meyhaneler, sinemalar, tiyatrolar, evler ve apartımanlar taş yor. Hele hele nakil vasıtaları tamamen âciz vaziyette...

Yalnız şehir vesaiti nakliyesi mi?. Hayır, şehirler, hattâ memleketlerarası nakil vasıtaları da tıkılım tıkılım. Tramvaycılar bir mağrur; taksi şoförleri bir müstağni ve hattâ kayıkçılar bile bir lâübali ki derse gitsin...

Eskiden caddelerde yol kesip:

— Taksi!!...

Diye adama musallat olan şoförler, ve:

— Haniya karşıya sandal!!..

Diye bağıran kayıkçılar acaba nerelerde?. Hele metrük köşe başlarında pinekliyen faytonlarla Kadıköy taligalarının sürücülerine bile bir hal arız oldu. Eskiden arabaları gıcır gıcır yeni iken yapamadıkları afileri, şimdi, arabalarının meşinleri hazan yaprağı gibi parça parça dökülür bir halde iken yapıyorlar.

Ya, şoförlerinin bütün gururlarına rağmen o taksilerin hali?. Her cıvatası ayrı ses çıkaranlarından tutunuz da, kenar dilberi gibi her âzası ayrı ayrı oynayan karosiyerler, ahmak ıslatana bile dayanamayıp akan tavanlar, yayları müşterinin kaba etlerine batan döşemeler, kırık camlar, açılmaz kapı tokmakları, dokununca düşen el askıları, ikide birde düşüp ayakları muallâkta bırakan döşeme tahtaları hep bunlarda... Sonra da sahiplerinde bir kibir, bir gurur...

Dünya tersine döndü, bu muhakkak. Eskiden Mudanya ve Bandırmaya vapur işleten hususî kumpanyaların, birbirlerine rekabet yaparak reklâm olsun diye oralara bedava müşteri taşıdıklarını, hattâ Galata rıhtımında elde çıngırakh tellâllar bağırtarak üstelik bu müşterilere birer kâsede sıcak çorba dağıttıklarını ben çok görmüşümdür.

Yeni nesil çocukları bunlara inanmaz. fakat şaka değil bu hal sâhidir... Eskiden herkes, her meslek erbabı çalışkan ve mütevazı insanlardı ve onlar için hile, hud'a enayip şeylerdi. Herkes kazancına göre ayak uzatırdı ve kanaatkârdı.

Fakat bugün iş değişti, bir kapkaçtır, bir saklama, bir istiğnadır gidiyor. Zannederim ki bu gidişle bir gün müşteri de kesesinin ağzını bağlayıp tabanları yağlayacak, tramvayına da, taksisine de küfürü sallayacaktır.

Bütün esnaf unutmasın ki müşteri altın yumurtlayan bir tavuktur; bunun canına kasdetmek kendi zararlarınadır.

Zaparta

★

KAYANANIN İYİSİ!.

Bay M. yeni evlenmişti. Arkadaşları kaynanasının nasıl bir kadın olduğunu sordular. M. hararetle cevap verdi:

— Dünyada bundan iyi, bundan fedakâr, bundan terbiyeli ve nazik bir kadın olamaz!

Arkadaşları hayret ettiler. İçlerinden biri:

— Bir damadın bir kaynanayı bu kadar methettiğini ilk defa işitiyorum, dedi, bu kadın değil, âdeta melek...

Bir başkası:

— Kaynana kendini sana bu kadar sevdirmek için ne yaptı acaba? dedi.

O cevap verdi:

— Düğünümüzün haftasında sizlere ömür vefat etti!.

ETİN KIYMETİNİ KASAPTAN SOR!

Hizmetçi, kasaba giderken hava alsın diye, bayanın köpeğini de beraber götürmüştü. Kasap, tasmasına bağlı kayışı çekiştirerek sağa, sola zıplayan küçük finoya ters ters baktı:

— Kimin bu köpek? diye sordu.

— Bayanın!

— Kaça aldı bunu?

— Elli liraya!.

— Hıh!. Elli lira... Tartsan üç kilo gelmez!. Buna elli lira verir de etin kilosuna iki lirayı çok görür.

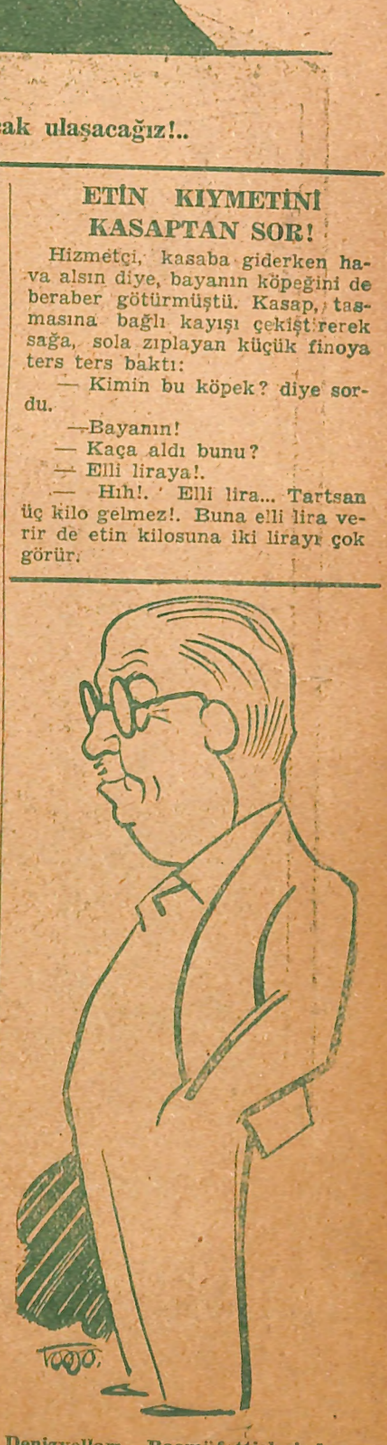

Denizyolları Başmüfettişlerinden
FİKRİ ALTAY

No. 523, CİLT: 21 SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 3 OCAK 1946

Kari Katür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

HALK UCUZLUK BEKLİYOR...

Halk — Gel ey vürudunu bir ömr içinde beklediğim,
Bir âşinayı hayaliye ihtiyacım var!

Erkek — Nafile, Millî Piyangonun büyük ikramiyesi Akçakocaya çıkmış...
Kadın — Bak da ibret al, ne talihli kocalar var!..

HAFTADAN HAFTAYA

KARABORSA KİTABI

Tarihte Karaborsa

Karaborsanın meğer kitabı da varmış. Bir nüshasını nasılsa ele geçirdim. Belki okuyucularımı faydalandırır ümidile ötesinden berisinden beş on satır alıyorum.

Evvelâ karaborsanın tarihinden bir kaç satır:

"Karaborsa kâinat kadar eski bir tarihe maliktir. Âdem babanın cennet bağlarından dünyamıza atıldığı günden itibaren her safhasında onun izlerine tesadüf etmek mümkündür. Hattâ denilebilir ki Âdem babanın kendisi gibi o da evvelâ cennette dünyaya gelerek sonradan onunla beraber yer yüzüne inmiştir. Kurucusu şeytandır. Din kitaplarında yazılı olduğu üzere Tanrı "Hayır ve şer ağacı,, denen ağacın meyvası için tahdidat koymuş ve insanın buna dokunmasını yasak etmiştir. Tıpkı sonradan dünya hükûmetlerinin un, zeytinyağı vesaire için yapmış oldukları gibi.. Böyle olunca Âdem babanın o yasak meyva ne ise ona karşı hırsı ve iştahı artmıştır. O zaman şeytan bir yılan şekline girmiş, gökyüzü zabıtasına kendini göstermeden sürtüne sürtüne Âdem babaya yaklaşmış ve o yasak meyvayı ona, vurguncunun yaptığı gibi, çok ağır bir bedel ile satmıştır. Sonradan gökyüzündeki korunma mahkemeleri bunu haber alarak harekete gelmiş ve Âdemi Serendipte sürgün cezasına mahkûm etmiştir. Demek ki ciddiyet ve ilmî kıymetinden şüphe olmıyan mukaddes kitaplara göre karaborsa cennette doğmuştur. Onun büyük kurucusu ise şeytandır.,,

★

"Yine din kitaplarına göre insanlar ilk önce giyim ihtiyaçlarını bir incir yaprağına kadar indirmişlerdi. Dünya hemen hemen şimdiki plâjlara benzerdi. Karı koca arasında giyim kuşam ve lüks kavgaları çıkmazdı. Ağaca çıkıp en büyük ve en renkli yaprağı koparan erkek canını dişine takarak yahut yerine göre hırsızlık ederek karısına astragan kürk hediye etmiş gibi olurdu. Derken Âdem babanın oğullarından İdris baba terziliği icat etti. İdris babanın eski ölçü ile bin arşın boyu vardı. Böyle olunca vücudunun kapanması lâzım gelen kısımlarını başkaları gibi tek bir incir yaprağı ile kapamasına imkân yoktu. Yaprakları biribirine dikerek, dediğimiz gibi, terziliği icat etti. Derken bunu yüksek fiatlarla başkaları için de yapmağa başladı. Kadın elbise modaları ve yeni yeni kumaşlar türedi. Giyim koraborsası alıp yürüdü. Böyle olunca erkekler biribirlerine girdiler ve dünya bir hale geldi ki, şimdiki atom bombasına benzer bir su tufanı ile yeryüzüne bir yeni nizam getirmekten başka çare kalmadı.

Zahire krizi bu tufan esnasında denizcilerin pîri olan Nuh peygamberin yaptığı geminin içinde doğmuştur. Nuh peygamber gemisine her hayvandan bir çift almış ve bunlar için oldukça ehemmiyetli zahire stoku yapmıştı. Müddet uzayınca stok azaldı. Bu suretle erzak karaborsası doğdu. Bereket ki hayvanlar biribirlerini ve sonra da gemi sahibini yemeden tekrar selâmet sahiline çıkmayı Tanrı irade buyurdu. Binaenaleyh zahire karaborsasının tarihi de budur.

★

Et karaborsası İbrahim peygamber zamanında başlar. Et krizi o hale gelmişti ki İbrahim peygamber nihayet oğlu İsmaili kesip etini ahaliye dağıtmaktan başka çare bulamadı. Bereket versin o esnada yollar açıldı, hava yolu ile tektük koyun gelmeğe başladı ve kasaplık endüstrisi de bu suretle kurulmuş oldu. O zaman Tanrı hür ekonomi usullerile dünyanın idaresi güç olacağına kanaat getirdi ve devletçilik sistemini kurarak, et meselesinde büyük bir dirayet göstermiş olan İbrahim peygamberi kaydi hayat şartile iş başına getirdi ve kendisi öldükten sonra da işe evlât ve ahfadının bir hükümdar sülâlesi halinde devam edeceklerine dair buyrultu verdi. Gerçekten de onun sülâlesinden Yakup, Yusuf, Musa, İsa vesaire gibi bir çok büyük ekonomi ve idare adamları gelmiş fakat şeytanın idaresinde durmadan işliyen karaborsa bu büyük idarecilerin yaptıklarını daima sıfıra indirmiştir.

Karaborsa şeytanının yalnız halkı değil Tanrı tarafından ödevlendirilmiş olan peygamber oğullarını da nasıl baştan çıkardığına

dair enbiya tarihinde parlak misaller vardır. İşte bir tanesi:

"İshak peygamberin büyük oğlu İysev isminde bir avcı idi. Tanrı anayasasına göre hükümdarlık ekber evlâda yani İyseve geçecekti. Yakup ağabeysinden bu hakkı satın almayı düşündü; bir çanak mercimek pişirdi, akşam üstü kurt gibi acıkmış olduğu halde avdan dönen büyük kardeş bunu görünce iştahlandı; "Aman şunu ver bana,, dedi. Öteki cevap verdi: "Satarım,, "Kaça,, "Bana hakkı bekûriyetini (yani büyük evlâtlık hakkını) satmak şartile,, "Aman etme,, "Başka türlü olmaz,, güçlü kuvvetli bir adam olduğu anlaşılan avcı bu mercimeği sadece bir yumruk veya sopa karşılığı olarak ta elde edebilirdi. Fakat o zamanki insanlar daha Nazi metodlarını öğrenmemişlerdi. İysev, sıcak mercimeğin kokusu ile sulanan ağzını şapırdatarak: "Peki öyle olsun,, dedi.

Din kitaplarında yazıldığına göre bu vakanın hakikatinden şüpheye imkân yoktur. Şimdi sorarım: Bir tabak mercimeğe bir hükümdarlık hakkının satıldığı tarihin başka hangi faslında görülmüştür. Bizce karaborsanın en muhteşem misali bu bir tabak mercimeğe karşı satılan hakkı bekûriyet yani bir arada hükümdarlık ve peygamberlik hakkıdır..

Karaborsa kitabından daha başka satırlar da alacağım.

Karikatür

★

KIZILCIK

Sayın profesör her pazar kırlarda gezmeğe çıkar. Bu pazar karısı:

— Bay, dei, bari Çetini de yanına al!. Çocuk biraz hava alır.

Pazardan pazara kafa dinlendirmeğe çalışan profesör bu tekliften memnun olmadı ama karısının ve yalvarmağa başlıyan küçük oğlunun ısrarını kıramadı. Çetinle beraber çıktı.

Çetin, sekiz yaşında cin gibi bir yumurcaktır. Her gördüğünü merak eder. Her saniye bin bir soru sorar. Bu sefer de öyle oldu. Kırda gördüğü ağaçlara merak sardı:

— Baba!

— Ne var?

— Bu ne?

— Meşe ağacı!

— Neye yarar?.

— İnce dalları yakılır, gövdesinden de kereste yapılır, marangozlar kullanır.

— Baba!

— Ne var?

— Bu ne ağacı?

— Kestane!

— Üstünde kestane yok ya?!

— Bu senin bildiğin kestane değil. At kestanesi derler buna. Yemişi yenmez. Kerestesi kullanılır. Çok konuşma da yürü!

Çetin sustu. Fakat iki adım ötede tekrar bağırdı:

— Baba!

— Yine ne var?

— Bu ne?

— Kızılcık ağacı.

— Bu ne işe yarar?

Profesör durdu. Gözlerini devirerek:

— Bu mu?. dedi. İnce dallarını keser, çok konuşan yaramazlara sopa atarlar!.

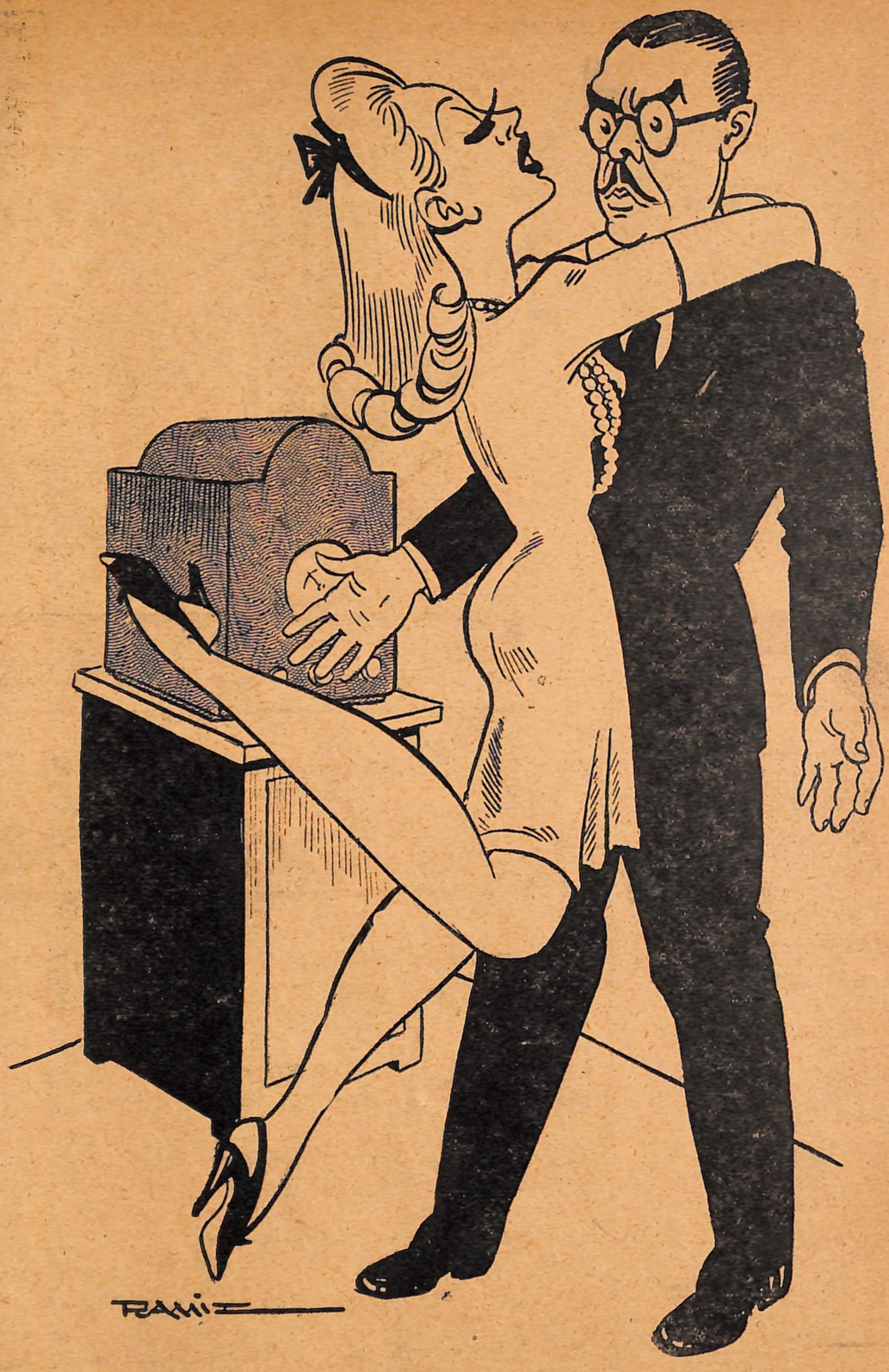

Erkek — Amma asıldın ha, başımı koparacaksın...
Kadın — Aynî yardım parası almışsın, onu koparayım başın kurtulur kocacığım!

NELER OLMUŞ?

Bir kapının önünden geçiyordum. İçerde gürültülü bir konuşma vardı. Biri:

— Alçak!.. Namussuz!. Hırsız! Haysiyetsiz!.. diye barbar bağırıyordu.

— Sensin!.

— Vay, bir de bana hakaret ha?!. Zaten senden başka ne beklenir?. Dünyada ne oldunsa benim sayemde oldun, onu unutuyor musun?

BİLMİYECEK NE VAR?.

Muvaffak Başar, meşhur bir tüccardır. Tam bir hayat adamı! Dünyada herşeyin tecrübe ile öğrenileceğine inanır, oğlunu da o yolda terbiye etmeğe çalışır. Geçen gün geldi. Tarih dersine çalışan oğlunun baş ucunda durdu:

— Söyle bakayım bana! dedi. Şu Kristof Kolomb'un isminin yanında, kere içinde yazılı 1451 - 1506 rakamları nedir?

Oğlan alaylı bir tavırla başını kaldırdı:

— Onu bilmiyecek ne var?.. Telefon numarası!..

SIKILMAK

Şehir Tiyatrosunda Cyrano de Bergerac'ı seyrediyorduk. Beşinci perdenin ortasında ön sıralardan iki kişi kalktı. Dışarı doğru yürürlerken bir yandan da konuşuyorlardı. Biri:

— Of birader! dedi. Sıkıldım!

Dinleyicilerden biri dayanamadı, seslendi:

— Sıkılsanız yerinizde oturur, oyunun bitmesini beklerdiniz!

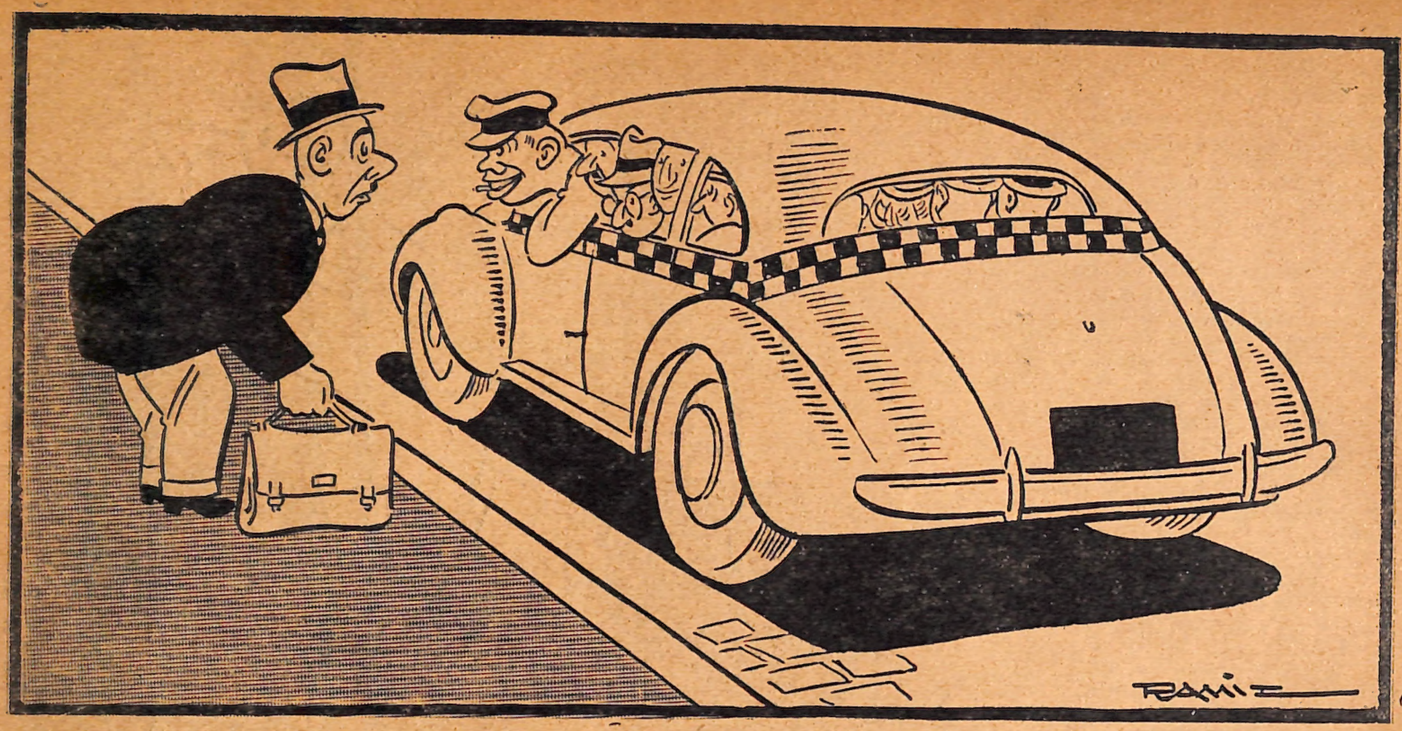

Müşteri — Dolmuş mu?
Şoför — Taksi on beş müşteri ile dolmuş olur mu? Senin gibi on müşteri daha alırız bayım!..

Ankaradan ev sahibi "Zavallı ben„ yazıyor:

Bu anlatacağım vaka, kiracılarını zorbalıkla çıkarmak istiyenlere bir ders olsun:

Evim ahşap ve üç katlı olup alt katta oğlumun ufak bir bisiklet tamirhanesi, onun üstünde, yani orta katta kiracı, üst katta ise biz varız. Son zamanlarda, kiracı ile aramız iyiden iyiye açıldıktan sonra, bütün ailece bu kiracıyı zorla çıkarmaya çare arıyoruz. Evde herkes bir fikir yürütüyor ve nihayet bizim delikanlı iyi bir tasarısı olduğunu söyliyerek tatbikine başlıyor.

Sonradan öğrendiğimize göre, bizim oğlan en alt kattaki tamirhanede yanan mangal üzerine yağlı bir paçavra ve nişadır tozu atıp şiddetli ve boğucu bir duman meydana gelmesine sebep oluyor. Tabiidir ki ev ahşap olduğundan bütün dumanlar tahta aralarından, yukarıya, kiracının odasına doluyor; işte böylece kiracı için ağır bir eziyete sebep olan oğlan gayet memnun, çıkıp gidiyor...

Biraz sonra biz de bu dumanı görünce - bizim oğlanın yaptığı bu muziplikten haberimiz olmadığından - heyecan ile bu dumanın nereden geldiğini de anlamadan, doğru polis karakoluna telefon...

Bir kaç dakika sonra itfaiyeler evin önüne sıralanmışlar. Fakat ben de kapının aralığından içeri bakıp bu dumanın sadece mangal üzerinde yanmakta olan yağlı paçavralardan çıktığını görünce itfaiyeye boş yere telefon ettiğimizi anladım. Anladım ama iş işten geçmişti..

İtfaiyeyi lüzumsuz yere harekete geçirmekten bir para cezası... Yukarıda hanım heyecandan - belki de para cezasının heyecanile - bayılmış, çocuklar ağlaşırlar...

Şimdi sorarım size: Girdiğim belâya mı, bayılan hatuna mı, ağlaşan çocuklara mı, vereceğim cezaya mı, hâlâ evde kalan kiracıya mı yanayım?

BİR DERECE

Bir derece artınca yıl başında maaşlar,
Tütsülendi o gece maaş farkile başlar...

Şapkalar kalıp gördü, pantalon, patlo ütü,
Makasla usturaya nail oldu tıraşlar.

Memurun sırtına geçmek imkânı buldu
Sümer Bank vitrininde boy gösteren kumaşlar.

Çok şükür salatalar buldu zeytin yağını,
Pamuk yağı ortadan çekildi arkadaşlar!

Maaşlar arttı amma fiyatlar eksilmedi,
Tanrının himmetile o da yakında başlar...

Maaşlar, her ne kadar yükseldi bir derece,
İki kat arttı lâkin bizim evde telâşlar:

Çocuklar şeker, pasta, bayan da kürk bekliyor;
Kiminde yaşlı gözler, kiminde çatık kaşlar...

Devlet, halden anlıyor; çoluk, çocuk bilâkis;
Onlar da anlasalar saray olur salaşlar!

Çamdeviren, galiba on yıl ister şu barış;
Vakıa beş senede hitam buldu savaşlar.

Çamdeviren

Doktor Gelsin de bakalım..

Sıhhatine pek meraklıdır. Daha doğrusu tam bir hastalık hastası!.. Hergün bir doktora gider, kendisinde türlü türlü hastalıklar bulunduğundan vehimlenir. İlâçlar alır, rejimler takip eder. Hasılı bir gün rahatı yoktur.

Geçenlerde bir sabah dostlarından birisi kendisini ziyaret etti. Selâmdan, sabahtan sonra:

— E, nasılsın bakalım? diye sordu.

O boynunu büküp cevap verdi:

— Vallahi bilmem!. Doktoru bekliyorum. Gelsin, bakalım, ne diyecek?..

Kız — (Cin) sever misiniz?

Erkek — Hayır, sizin gibi melekleri tercih ederim!

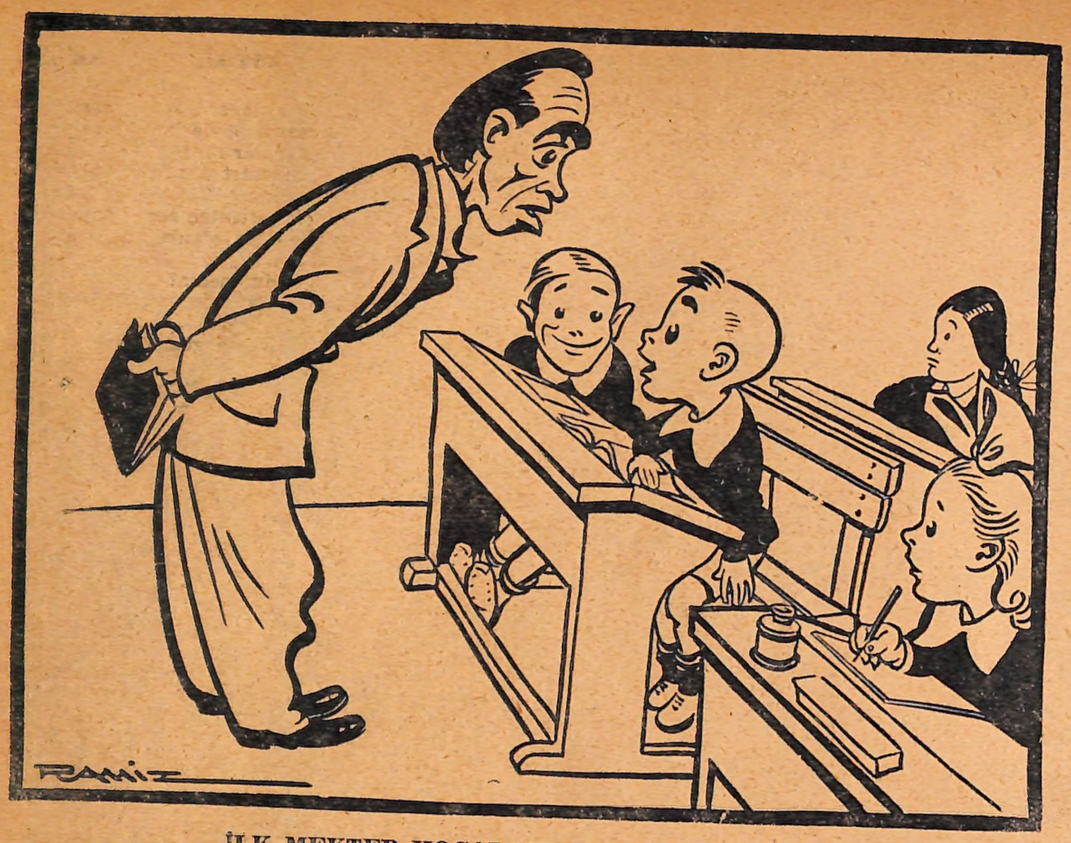

İLK MEKTEP HOCALARI TERFİ EDEMİYORLAR...

— Yavrularım, eğer çalışmazsanız terfi edemezsiniz...

— Aman Bay öğretmen, siz senelerce çalıştığınız halde terfi edemiyorsunuz ya!..

BİZİM FAHİM

Yazan: ÇALAPALA

— Fahim otomobil almış!

Dedikleri zaman, önce şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. Sonra içim cızzz etti:

— Zavallı Fahim! dedim. Heves etmediği bir bu kalmıştı. Ondan da boyunun ölçüsünü alsın bari!.

Lisede iken bir sene ayni sınıfta okumuştuk. Sonra biz onu geçtik. Yalnız biz değil, arkadan gelen bir çok çocuklar geldi, geçti. Fahimcik, her sınıfı ikişer, üçer sene okuyarak ilerliyordu.

Şaşılacak şeydir. Tanıdığım insanlar arasında onun kadar nükteci, onun kadar duygulu insan azdır. Böyle olduğu halde Fahim dersleri bir türlü başaramazdı. Onun bizim aramızdaki neşeli, canlı ve sevimli haline bakar da öğretmenlerin karşısında nasıl aptallaştığına, en basit soruların cevabını niçin veremediğine bir türlü akıl erdiremezdik.

Ne talihsiz çocuktur yarabbi!. Yemekhanede elma dağıtıldığı zaman bir küfe elmanın içinde bir tanecik çürük bulunsa dosdoğru onun tabağına giderdi. Bir yaramazlık yaptığımız zaman müdür yahut muavinlerden biri baskın verecek olsa, herkes kaçar, o yakalanırdı.

Hiç unutmam, ilk nüfus sayımı yapıldığı sene, daha çok talebeden istifade edilmişti. Mektebe bir yığın sayım defteri geldi. Koca İstanbulun her semtinden, her sokağından vardı. Müdür hatır gönül kırılmasın, falanca kitap semte düştü, bana fena yer verdiler gibi ağız açan olmasın diye zarfları kura ile çekip dağıtmağa karar verdi.

Hepimizde bir heyecan.. Zarflar üst üste yığılı. Önce numara ve isimlerimiz okunuyor, arkadan şansımıza düşen semtin adını söyliyerek zarfı veriyorlar. Şehzadebaşı, Bayazıt, Eminönü, Fatih... Herkese bir yer çıkıyor. Sıra Fahime gelince neresi çıksa beğenirsiniz?

— Sulukule!.

Müdür de dahil olmak üzere bir kahkahadır koptu. Zavallı Fahimcik pancar kesildi. Tabii talihine düşen zarfı aldı.

Sayımdan sonra herkes başından geçenleri anlatırken, hele rastladıkları genç kızları sayıp dökerken bizim Fahim de o gün neler çektiğini anlattı. Oğlancağızın başı belâya girmiş. Geç vakitlere kadar kapı kapı dolaşmış, anasından emdiği süt burnundan gelmiş.

★

Gençlik!. O zamanlar hepimizin birer yavuklumuz vardı. Çoğumuzun uzaktan uzağa gönül verdiğimiz bu kızlar bize anket defterlerini yollar, çifte manalı sözlerimize iyi kötü cevaplar verirlerdi. Gel gelelim Fahimin bu yolda en ufak bir başarısı olmamıştı.

Yalnız bir gün, heyecandan dili tutulmuş bir halde sınıfa geldi. Biraz da tatlı peltek konuşur:

— Çocuklar!. Çocuklar!. dedi. Bir parça yakaladım ki sormayın! Fevkalâde güzel bir kız!. Bu sabah tanıştık. Cumartesi günü mektepten çıktıktan sonra buluşup sinemaya gideceğiz. Görmeyin!

Cumartesi günü Reşatla beraber Fahimin arkasına takıldık, Uzaktan uzağa takibe koyulduk. Fahim, Şehzadebaşındaki tramvay durağında bir aşağı bir yukarı dolaşmağa başladı. Biz de sinemaların önünde, sözde resimlere bakıyoruz ama hep gözümüz onda...

Derken Fahimin yanına bir kızın yaklaştığını gördüm; Reşadın kolunu dürttüm.

— Reşat bak!. Kız geldi. Ama pek külüstür bir şey!.

Reşat elini alnına vurdu:

— Hay Allah müstahakkını versin!.

— Ne oldu?.

— Bizim hizmetçi ayol!.

★

Bir aralık, bizim gibi, o da izci olmağa heves etmişti. Fakat zavallı, kaç sene araba çekmekten, yük taşımaktan başka işe yaramadı. Halbuki o da yükselmeği, yıldızlar, sırmalar takmayı çok isterdi.

Her sene verdiğimiz müsamerelerde de en çok yorulan o olurdu. Koltukları taşımak, dekor kurmak, boyalara bulanmak, perdeyi açıp kapamak hep onun işiydi. Fakat hiç beceremediği için kendisine en ufak bir rol bile verip sahneye çıkaramadık. Alkışlanmak fırsatını bir türlü elde edemedi.

Talebe arasında çıkardığımız gazetelerde de bir tek satır yazısı okunmamıştır. Yalnız, başkaları bir kaç defa onun karikatürünü yapmış, zavallıyı kepaze etmişlerdi.

Sporda da şansını denedi. Mektep takımının topunu, oyuncuların formalarını, ayakkabılarını taşıtı. Onlara masaj yaptı. Fakat çok çabuk şiştiği için, hiç bir müsabakada time sokulmadı.

Biz mektebi bitirdik, çıktık. Fakat o, herkese dost, herkesin arkadaşı ve tanıdığı olarak, sınıflararası bir talebe halinde daha bir zaman okula gitti, durdu. Bereket versin parasız yatılı idi. Yatılı hakkını kaybetmek zamanı geldikçe hocalar acır, sınıfı geçirirlerdi.

— Fahim mektebi bitirmiş!.

Dedikleri zaman âdeta inanamamıştım. Oğlanın bütün hevesi meşhur olmak, herkesin kulağına gidecek bir iş yapmaktı. Bu uğurda neler yapmadı. Ne kalıplara girmedi!. Onun bu hevesinden herkes istifade etti. Her işini ona gördürdü. Fakat Fahimcik bir türlü kendine bir titr edinemedi.

Liseyi bitirdikten sonra, adı "kolay,, a çıktığı için Hukuk Fakültesine yazılmıştı. Ilk sene heves etti, hazırlanıp imtihanlara girdi. Fakat arka arkaya beş dersten sıfır aldığı için o sevdadan da vaz geçti. Yine eski spor kulübü yamaklığına, döndü. Hiç bir işe yaramadığı için kendisini seven ve iyi yer edinmiş arkadaşlar da onu kayırıp iş başına getiremiyorlardı. Oğlana hademelik de yaptıramazlardı ya!.

Bereket versin, babasından büyücek bir ev kalmıştı. Anası sağdı. Fahimi eserip beseren oydu.

FAHRİ KEMAL AKERSON

— Tebrik ederim, Allah nice senelere eriştirsin...
— Teşekkür ederim, amma yılbaşı geçeli üç gün oldu.
— Yılbaşından değil, ayni yardım parası almışsınız, ondan bahsediyorum!..

Zaten Fahim de tutumlu çocuktu. Olsa olsa bir uğurda parasını israf edebilirdi: Adını gazeteye geçirmek uğrunda!. Fakat çok şükür bir kurnaz çıkıp Fahimi bu şekilde dolandırmayı akıl edememişti.

★

Onun askerlik hikâyeleri, eski arkadaşlar toplandıkça anlatıp anlatıp kahkahalarla güldüğümüz fıkralardır. Fakat özü çok temiz, yalan dolan ne bilmiyen bir adam olduğu için orada o kadar çok ahbap edinmiş ki terhis edildikten sonra askerlik arkadaşlarından biri, zengin bir avukat, onu yanına almış. Fahimi bir kaç defa elinde çanta, adliyede, iş takip ederken gördüm.

Bir gün geldi. Elindeki gazeteyi burnuma sokarak:

— Bak!. dedi. Dünkü davada çekilen resim!.

— Güzel! Ne var?

— Görmüyor musun yahu?

— Neyi?.

— Avukatın arkasındakini!.

— Yanında çalıştığın avukat mı yoksa?.

— Evet o! Ama arkasındakine bak, arkasındakine!.

— Cübbesine mi?

— Yok yahu!. Arkasında duran adama!.

— Kim bu?.

— Ben!..

— Haaa!.. Bu sen misin ayol? Dinleyiciler tarafı pek karanlık çıkmış da!..

— Göreceksin, bu davayı kazanacağız!.

— Avukat öyle mi diyor?

— Evet!.

★

Ya, onun otomobil aldığını duyduğum zaman önce şaşırmış, sonra da acıyarak:

— Zavallı Fahim! dem'şt'm! Heveş etmediği bir bu kalmıştı. Ondan da boyunun ölçüsünü alsın bari!

Nerden söylemişim... Aradan bir hafta geçmedi. Fahimin bir otomobil kazası neticesinde ağırca yaralandığını, Cerrahpaşa hastanesine kaldırıldığını haber verdiler. Yoklamaya gittim. Çok şükür, vaziyeti iyi idi. Beni görünce yerinde doğruldu. O her zaman gülen yüzile karşıladı:

— Hoş geldin!.

— Geçmiş olsun Fahim!. Bu ne hal?

Adeta memnun bir tavırla sarılı elini salladı:

— Aldırma!. dedi.

Sonra yaralarının müsaade ettiği kadar döndü:

— Yastığımın altında bir gazete var! dedi. Çıkar şunu!.

Çıkardım.

— Oku şu birinci sayfadaki yazıyı!. Şunu, şunu!. Şu alt köşedekini!.

— Dün akşamki otomobil kazası!.

— Oku!.

— Dün akşam saat sekizi çeyrek geçe, Şişhaneden inen bir otomobil, o sırada caddeden geçen yedi yaşında Moizin kızı Sarayı çiğnememek için yolun sağındaki şekerci dükkânına girmiştir. Otomobili kullanan Fahim Anlı, ağırca yaralanmış ve Cerrahpaşa hastanesine kaldırılmıştır. Çocuğa bir şey olmamıştır.

Şaşkın bir halde Fahime döndüm. Gözlerinin bebeği gülerek bana bakıyordu. En büyük zaferlere erişmiş bir kahraman tavrile baktı, baktı, sonra derin bir iç çektikten sonra:

— Nasıl?!. dedi. İşte nihayet gazeteler benden bahsediyorlar!..

Çalapala

YAZIK!

Yılbaşı gecesini bir gazinoda geçirdiler. Yendi, içildi, eğlenildi. Çıkacakları zaman hesap istediler. Garson pusulayı getirdi. Parayı verdiler. Fakat sonradan bir şişe şarabın unutulmuş olduğunu farkettiler. Kapıdan çıkarlarken karısı:

— Yazıktır garsona! dedi. Çağıralım da şarabın parasını verelim.

Kocası:

— Yazık adama!. diye cevap verdi. Şimdi hesabı eksik yazdığını söylersek patronu işten çıkarır!. Herifin ekmeği ile oynamıyalım!.

HAYIRLI EVLÂT

Komiser karşısına getirilen yumurcağa baktı. Esefle başını sallıyarak:

— Dokuz yaşında hırsızlığa mı başladın?!. dedi. Çocuk boynunu büktü:

— Ne yapayım, Bay komiser? Babam hasta. Onun yerine ben çalışıyorum.

HASTALIK KORKUSU

Bay eve bir arkadaşile geldi. Arasıra böyle beraber gelir, otururlar, bir iki tek te atarlardı. Bayan hizmet etti. Geç vakte kadar oturdular. Nihayet misafir gitti.

O gittikten sonra bayan:

— Ne olmuş senin arkadaşa kuzum?. dedi. Pek durgun! Hasta mıdır, nedir?

— Evet hasta!.. Daüssılaya tutulmuş!.

Bayanın gözleri evinden uğradı:

— Ayol hem hasta olduğunu biliyorsun, hem de eve mi getiriyorsun?.. Çoluğuna, çocuğuna hiç acımaz mısın sen?.. Koş ellerini kolonya ile yıka bari!. Ah, keşki aşılansaydık!..

★

SÜRPRİZ

İki bayan tramvayda konuşuyorlardı. Kulak misafiri oldum. biri:

— Yılbaşında benimkine bir sürpsiz yaptım ki sorma!. dedi.

— Ne yaptın?

— Kendisine bir kol saati alacağım sanıyordu, kendime bir kürk aldım!.

★

BİR KERE DAHA

Arkadaşını görünce:

— Geçmiş olsun yahu! dedi. Dün akşam sizin eve hırsız girmiş öyle mi?!.

— Evet!

— Ne zaman?

— Saat on birde!.

— E, ne oldu?

— Ben daha eve dönmemiştim. Herif kapıyı açmış, bizim bayan da beni zannedip adamcağıza bir çullanmış.

— Sonra?

— Sonrası, zavallı bir temiz dayak yedikten sonra hırsız olduğunu anlatmış ama iş işten geçmiş.

— Öyle ise bir kere daha geçmiş olsun dostum!

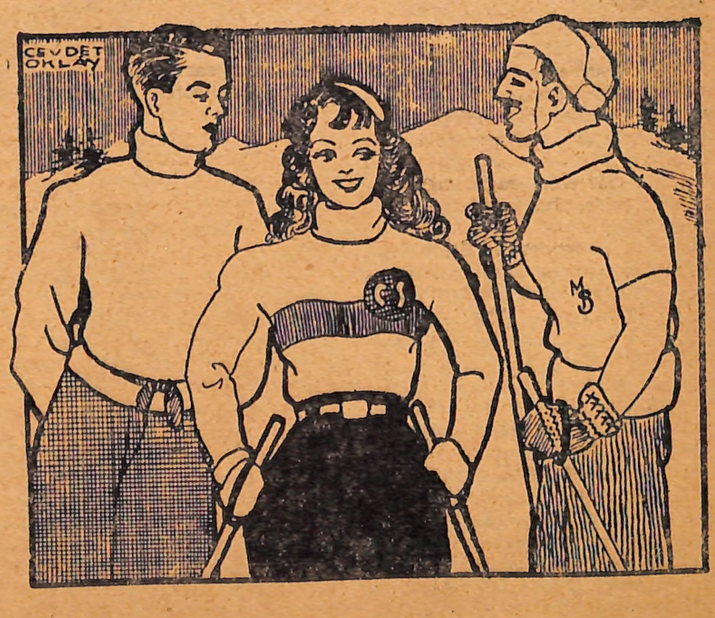

Kız — Eyvah kayacağım...

Erkekler — Hangimizin tarafına?!..

Acaip bir aile...

KOMİK ROMAN

— 15 —

Yazan: Ta. Ka.

Bacaklarını havada bisiklet koşturur gibi işletiyor, iki tarafa V harfi gibi açıyor. Bunları, az kalsın unutuyordum, hayvan dörtnala giderken yapıyor tabiî...

— Aferin!

— Hemen aferini bastırma üstat! Harbiyeden mi, zabit mektebinden mi neredense tam mezun olacak. Müfettiş gelmiş. Merasim yapılıyor. Buna tatbikat da mı diyorlar? İşte o sırada süvariler ata binmişler. Hangi kumanda verilmişse bizimki nazarı dikkati celbedeceğim diye aksini yapmış. Hele en sonunda âdeti üzere, eğerde baş aşağı amuda kalkmaz mı? Gözünüzün önüne getiriniz! Bir tabur süvarinin içinde, başının vazifesini iki çizmeli ayağa gördüren bir tek kişi! Bizim Maksut... Seyirciler alışkanlıkla alkışlamağa yeltenmişler. Bereket versin müfettiş paşa rezalete daha fazla meydan bırakmamış. Mektep müdürüne:

— Bu ne müdür? Ben sizden süvari zabiti bekliyorum. Siz bana at cambazı veriyorsunuz! demiş.

— Müfettiş paşa haklı.

— Değil mi efendim. Bizimki tekaüde mi, çürüğe mi işte böyle bir şeye ayrıldı. Ordudan çıktı. Bu sebebi Keramet beye ben münasip bir şekilde anlattım. "Fartı gayret,, le "hamiyeti meslekiye kurbanıdır.,, dedim. Kabul etti.

Lâkin ne yapalım? Bizim Maksudun dünya üzerindeki bütün marifeti at cambazlığından ibaret değildi. (Cambaz) la (Cazband) ın maddî değilse bile manevî bir rabıtası olmalıdır.

— Ne demek?

— Şu demek ki, üstadım, kelime olarak... Harfleri ekseriyetle uygun düşüyor. Dans belâsı etrafı sarınca, ben arkadaşlar arasında evvelâ Maksut hesabına üzüldüm. Bacakları biraz çarpık olduğundan beceremez sanmıştım. İlk zamanlar seyri hakikaten ömürdü. Kıza sarıldı mıydı öteki kolunu yukarıdan aşağıya doğru durmadan sallar, etrafındakilerin omuzuna başına, göğsüne vururdu. Uzun müddet "Ayaklarım acaba ne yapıyor?,, diye bakmadan dönüp dolaşamamıştı. İstidadı bir acaip! Saklı kalıyor, saklı kalıyor da birdenbire fışkırıyor. Arteziyen kuyusu gibi. Bir de ne göreyim üstadım, oğlan dansta emsalini bir kaç at boyu geçti. Hele çarlston çıkınca... Çarpıklık bir meziyet olmadı mı? Malûm ya, vücutta çarpılmadık yer kalmayacak. Caddede yürüyoruz. Dudağında çarlston ıslığı hiç dinmez. Bir düzgünce taşa rastlar rastlamaz, ayaklar başlar kıvranmağa. Harbiye Nezaretinin avlusundaki demir parmaklıkların dili olsa da söylese.. İki elile bir yapışır, belinden aşağısını kalaycı çırağı gibi akşama kadar ırgalardı.

— Bunu her tarafta yapıyorlarmış. Sabık Harbiye Nezareti avlusile sizin arkadaşa mahsus değil. Meraklanma!

— Meraklanırım. Neden meraklanmayacakmışım. Dinle de bak... Dansa yeni alışmıştık. Artık, orta yerde ne halt etse yadırgamıyordum ki. Bu sefer de oynamaktan usanıp oynatmağa aklını taktı.

— Neye taktı?

— Oynatmağa. Cazbant davulculuğuna başladı. Bunu da az vakitte ilerletti. Elindeki çomakları davulun etrafına asılmış, üstüne yerleştirilmiş, çanlara, zillere, teneke ve tahta kutulara ve davulun kasnağına, ayni zamanda ve hak geçirmeden vurabilmek için... Ne diyeyim yahu! Bu sefer de vücudunun üst tarafına çarlston oynatmağa girişti. Cazbanda "Zenci musikisi,, derler. İftira ederler. Cazbant bizim Maksudun icadıdır sanki... İşte Keramet beye oğlanın düşmanları bu marifetini haber vermişler!

Cemal, yarı yarıya konyak dolu çay fincanı elinde öylece durdu:

— Aman deme!

— Dedim gitti! Haber vermişler. Adamcağız... Yüzüme karşı... Kibar adamdır... Birdenbire söyliyemedi. "Bir Hukuk talebesi... Büyük bir ailenin evlâdı... Tabiî zevk ve eğlence için... Arkadaşları arasında lâtife yollu...,, diye kekeledi.

— Öyledir deseydin.

— Öyledir dedim.

— Şimdi cazbant davulu çalmak Avrupada moda oldu, deseydin.

— Moda oldu dedim.

— Lortlar, kontlar hep davulculuğa başladı demedin mi?

— Başladı dedim.

— Hattâ İngiliz veliahdi hususî bir cazbant takımı için üç metre yükseklikte bir davul yaptırmış deyeydin.

— Davul yaptırmış, dedim...

— Yuttu mu?

— Yutup yutmadığını bilmem de... "Tabiî evlendikten sonra böyle eğlencelerden vaz geçer.,, dedi.

— Tasdik etmedinse yumruğu yersin.

— Tasdik ettim. Geçer, dedim.

Üstat Bedri Ekrem küçük küçük gülüyor: "Siz çok yaşayın çocuklar!,, diyordu.

Ertuğrul Hikmet ciddileşti:

— Böyle rezil yaşamak mı olur Allasen: Bunlar görücü gitmişler. Hesabı da yapmışlar. Yüz elli kişilik nişan merasimi kuruyoruz. Keramet bey: "Arkadaşlarınızı çok kibar gördüm. Tok gözlü insanlar. Bize masraf lâfı ettirmediler. Bizi mahcup eylediler!,, diye seviniyor. Sen şu Cemali görüyor musun üstat! Bizim en akıllımız direğe bağlanır. - Öfkeyle Cemale döndü: - Hani nerede? Çıkar bakalım şu sigara paketini... Yahudinin hesabı: "Ya sen sayı bilmiyorsun, yahut da hiç sopa yemedin. İki yüze yakın davetliye kahve, çay, pasta, şeker, likör, şarap, rakı dağıtılacak. Yukarıda cazbant, bahçede ince saz. Bunları Maksudun otuz lira maaşından mi yapacaksınız?

Cemal mahcup mahcup gülümsedi. Hikmet ateşle devam etti:

— Bütün bunlar yetmezmiş gibi görücü gittikleri gece bir kurban daha vermişler. Herifler yürekleri avuçlarında geziyorlar. Esmer - güzel - taze meselesi...

— Ne meselesi?

— Esmer - güzel - taze! Keramet beyin baldızı, bunları insan bellemiş de kahve getirmiş. Yallah! İhsan olacak budala fitili almış. Tamam o gece iki saat içinde on bardak su içmiş.

— Kim bu hararet sahibi zat! Ben hiç gördüm mü?

— Hayır. Daha nasip olmadı. O da Hukuka gidiyor. Bunları benim başıma musallat eden hep bu Cemaldir. Sen bunu görüyor musun? Yahu! Ben Amerikan sinema kumpanyalarında rejisör müyüm? İkisini yan yana görmelisin... (Pat - Pataşon.) (1). İhsan biraz şairdir. Kendisi inkâr eder ama, evvelce hıfza da çalışmış. Kuranın bilmem kaç cüzünden bilmem kaç tanesini - maşallah - hıfzetmiş. Başıma gelenler. Herif bir taraftan da hafız. Anladın mı? Ben biliyorum. Hafızlık insanların ruhuna siyah lata giydirir, yeşil sarık sarar. Başkaları bir adamın sakatlığını gördükleri gibi ben de hafızları karşıdan tanırım. Hafızlık bir çeşit malûliyettir, sakatlıktır... Bunların mühim bir tarafları - galiba enerji organları - gayet yavaş hareket eder. O sebeple gözlerinde düşünceye benzediğinden insanı aldatan bir sahte derinlik, bir çok birikmiş rahavet, müsamahadan geliyoru andıran bir lâkaydî vardır. Bu mânalar, hafız gözlerine, bazı isterik kadınları, cezbeden bir güzellik verir, kaltakların içleri gıcıklanır. Sadakor cübbesini savurarak mahalle mescitlerinden mahalle mescitlerine koşan yobazların arkasında kan ter içinde seğirtenler işte bu cins karılar.

Şimdi gelelim bizim komiklere! Müsaadenizle, tezatlarını tebarüz ettireceğim: İhsan dens etmesini bilmez, öğrenmek de istemez. Rakı içer, poker oynar. Rakıya da, pokere de vücudu dayanmaz. Birinci rakıdan ve ilk kâğıtlardan sonra hesabı şaşırır. Kolay sızar ve kolay yutulur.

Maksut sigara içmez, İhsan sigaraya fena tutkundur. Karşında içmeğe başlasa nefes darlığına uğrarsın. Göğsün sıkışır. Avurtları derinde, gırtlağı ince olduğundan mıdır, nedir, dumanı içine çekerken intihar ediyor gibi bir hakikî faciadır.

Maksut yaz kış durmadan terler. İhsanda ben bir damla ter görmedim.

Maksut güzeldir, fakat sevimli değildir. İhtiyar babalardan doğma ekseri çocuklar gibi.

İhsan çirkindir fakat sevimlidir. Genç ana babanın ilk doğan evlâtları galiba hep böyle oluyor.

Üstat, Cemale göz kırptı:

— Onları tanıdık. Şimdi Cemal hakkındaki fikrini de söyle de bu bahsi bitirelim.

— Bu mu? Bu ne keçidir, ne koyundur. Allahın bir belâsıdır. Suratına bak... Kızlar bunun neresini severler? Ama severler. Giyinmesini bilmez. Fakat kılığına dikkat edeni de görmedim. On dakikada bir sinema dostu adamla dost olur. Belki cesur değildir, fakat cesur görünmesini bilir. Hakikî cesaret de bu mu acaba. Maksuttan kötü dans ettiği halde, dans salonlarında kızlar gözünün içine bakarlar: "Gelsin bizi, ah, kaldırsın!,, diye. İhsandan fena bir pokercidir. Daima kazanır. Uzatmayalım. "Şanslı adam!,, dedikleri ender mahlûk bu hınzırdır. Oh olsun ki bunun da iki müthiş uğursuzluğu var: Maksutla İhsan... Bu iki budalayı, bu üçüncü budala sırtında taşır. Omuzlarında gezdirir. Ağırlıklarını hiç mi hissetmez, hiç mi usanmaz, hiç mi yorulmaz, aklım ermedi. Onlar buna güvenirler, güzenmekte haklıdırlar. Bu onlara güvenemez. Güvenmemekte haklıdır. Onlar, bunun işlerini düşünmeğe, müşkülüne çare bulmağa lüzum görmezler, Bu, bu ahmak, kendi keçesini sudan kendi çıkarmağa mecburdur. Bu yüzden daima sıkıntı içindedir. Halbuki ötekiler bütün işlerini buna düşündürüp buna gördüklerinden öküz gibi dolaşırlar. İnsanları bilirsin, başkalarına ait işleri daha bitaraf, daha soğukkanlı düşünürüz. Bu suretle Maksutla İhsanın işleri yüzde bilmem kaç iyi netice verme şansına maliktir.

— Arkası var —

(1) O zamanlar sinemada meşhur olan iki komik. Biri şişman, kısa boylu; biri zayıf, uzun boylu idi.

AYLIK

ANSİKLOPEDİ

KÜTÜPHANENİZİN EN KIYMETLİ BİR ESERİ OLACAKTIR

"Seni seviyorum"
diye mırıldandı

Bu yeni ve cazip güzellik reçetesini kullanırsanız,

Bu kelimeler size de hitap edilebilir.

Her genç kız, kulağına hafif sesle «sana perestiş ediyorum» kelimelerinin mırıldanması hülyasını besler. Bu iltifata pek yakında muhatap olabilirsiniz. Çabucak sevimliliğinizi yükseltir, gayri kabil mukavemet bir cazibeye malik olabilirsiniz. Bunun temini de gayet kolaydır. Çünkü yeni bir güzellik reçetesi meydana çıktı. Bu reçete sayesinde en sert ve en donuk bir cild kadife gibi yumuşayıp beyazlanacak ve cidden okşamak arzusunu uyandıracaktır. Siyah noktalarla ve gayri saf maddelerle dolu solmuş ve donuk bir ten yalnız bir kaç gün zarfında taze ve saf bir hal alacak ve cazip bir sevimlilik arzedecektir. Bir mütehassısın aşağıdaki tavsiyesini okuyunuz: «Hazmettirilmiş taze krema ve zeytin yağının cild üzerinde güzelleştirici bir tesiri vardır. Bunlar şimdi diğer kuvvetlendirici ve besleyici ve sıkıştırıcı cevherlerle karıştırılarak cild gıdası olan (Beyaz yağsız Tokalon kreminin terkibine ilâve olunmuştur. Üç gün zarfında yağsız Tokalon kremi, hiç ümid etmediğiniz bir derecede cildinizi güzelleştirecektir. Bu cild gıdası yağsız Tokalon kreminin memnuniyetbahş neticesi garantilidir. Aksi halde paranız iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 F. Posta kutusu 622, İstanbul

(Türk Meşhurları) Ansiklopedisinin cilt kapakları piyasaya çıktı. Türk istilinde nefis bir şekilde süslenmiş olan bu cilt kapaklarını bütün bayilerimizden veyahut Yedigün idarehanesinden tedarik edebilirsiniz.

Fiatı 2 liradır.

EV ilâçları

Doktor Nuri Ergene tarafından yazılan bu eserde şifa veren nebatları birer birer resimlerile beraber tanıyacak ve hangi hastalıklara yaradıklarını öğreneceksiniz. Bu kitap, her evde bulunması lâzım olan bir eserdir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

125 kuruş

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

Eski bir Boğaziçili tarafından yazılan bu kitap bütün bir tarihtir. Güzel fıkralar ve hatıralarla dolu olan bu eserde çocukluğunuzun Boğaziçini hatırlayacak ve onun bilmediğiniz taraflarını öğreneceksiniz. Kütüphanenizi bu eserden mahrum etmeyiniz.

125 kuruş.

HAVALARDA
50.000
KİLOMETRE

Yazan: *Ahmet Emin YALMAN*

Birinci cilt 150 kuruş
İkinci " 150 "
Üçüncü " 125 "

Vatan matbaasında satılır

TURAL

KOMPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite karşı

ATOMİNLİ ÇORABIN BACAK ÜZERİNE TESİRİ

Sudan ve rutubetten muhafaza edilen bacakların derisi düz ve gergin, rengi normal ve caziptir. ATOMİNİ Çorap satan mağazalardan arayınız.

Sudan ve rutubetten muhafaza edilmiyen bacakların ise derisi buruşuk, rengi anormal ve gayri caziptir.

Çoraplar için orijinal ambalâj 100 er gramlık şişelerde.

Tel: 21421, Birinci Vakıf Han No. 40. Bahçekapı - İstanbul.

SEDAT SİMAVİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

Yeni Çıktı

75 KURUŞ

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7. Telgraf: İstanbul KORİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebî memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Dr. Hafız Cemal

LOKMAN HEKİM

Divanyolu - No. 104.

Karikatür

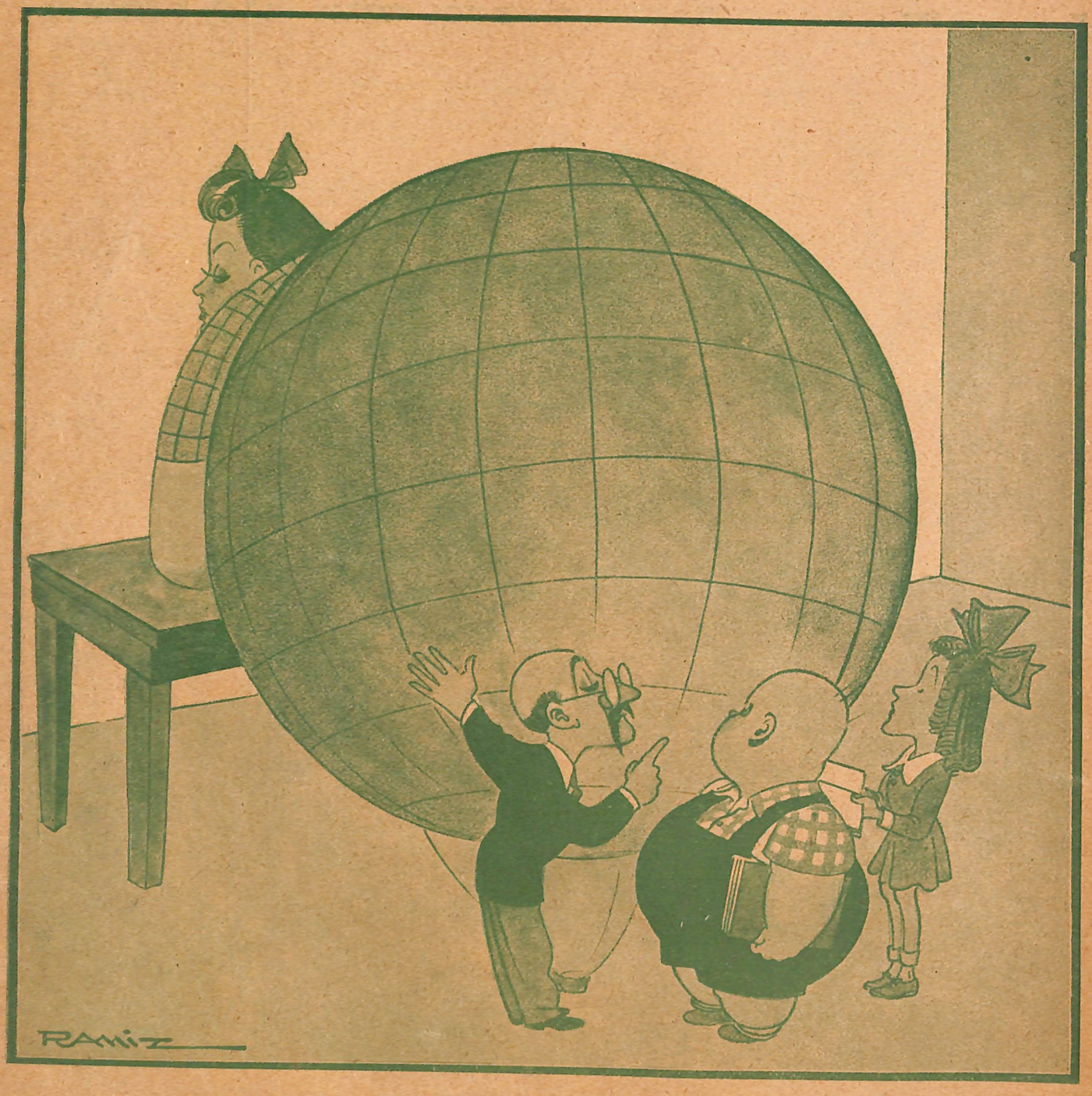

TOMBUL TEYZENİN ÇOCUKLARI COĞRAFYA ÇALIŞIYORLAR..

Tombul Teyzenin kocası — Aman karıcığım kımıldama, çocuklara dünya haritasını öğretiyorum!..

4 numaralı albümüm çıktı. Senelerdenberi bana karşı gösterdiğiniz rağbete bir mukabele olarak hazırladığım bu albümüm bir çok renkli ve renksiz resimlerle doludur. Almadınızsa cidden üzüleceğim. Çünkü nefis bir baskısı olan bu neşeli, nükteli eser elli kuruştur.

Tombul Teyze

Sayın okuyucularım,

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S. **Basıldığı yer: Yedigün Matbaası**